TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2021. gada 20. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālais nodrošinājums – Piemērojamo tiesību aktu noteikšana – Regula (EEK) Nr. 1408/71 – 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts – 14. panta 2. punkts – Persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs – Viens darba līgums – Darba devējs, kas reģistrēts dalībvalstī, kurā atrodas darba ņēmēja parastā dzīvesvieta – Algots darbs, kas tiek veikts tikai citu dalībvalstu teritorijā – Darbs, kas veikts dažādās dalībvalstīs secīgos laikposmos – Nosacījumi

Lietā C-879/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa, Polija) iesniedza ar 2019. gada 19. septembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 2. decembrī, tiesvedībā

FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe

pret

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie,

piedaloties

UA,

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Vāls [*N. Wahl*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*] (referents) un L. S. Rosi [*L. S. Rossi*],

ģenerāladvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe* vārdā – *W. Barański, adwokat,*

– *Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie* vārdā – *M. Drewnowski, radca prawny,*

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

* Tiesvedības valoda – poļu.

– Beļģijas valdības vārdā – *L. Van den Broeck* un *S. Baeyens*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *D. Martin* un *A. Szmytkowska*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98 (OV 1998, L 209, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1408/71"), 14. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *FORMAT Urządzenia i Montaże Przemysłowe* (turpmāk tekstā – "*Format*") un *Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Warszawie* (Sociālā nodrošinājuma iestādes Varšavas 1. nodaļa, Polija) par to, kā noteikt UA, *Format* algotam darbiniekam (turpmāk tekstā – "ieinteresētā persona"), sociālā nodrošinājuma jomā piemērojamos tiesību aktus.

Atbilstošās tiesību normas

3 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 sesto apsvērumu koordinēšanas noteikumiem ir jāgarantē, lai darba ņēmēji, kas pārvietojas Savienībā, viņu apgādībā esošās personas un viņus kā apgādniekus zaudējušie saglabātu tās tiesības un priekšrocības, kas iegūtas un kas atrodas iegūšanas stadijā.

4 No šīs regulas astotā apsvēruma izriet, ka saskaņā ar tās normām uz ieinteresētajām personām faktiski būtu jāattiecas tikai vienas vienīgas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, lai novērstu piemērojamo tiesību aktu pārklāšanos un no tā izrietošos iespējamos sarežģījumus.

5 Minētās regulas 1. panta h) punktā ir paredzēts, ka, piemērojot šo regulu, "dzīvesvieta" nozīmē parasto dzīvesvietu.

6 Šīs pašas regulas II sadaļas "Piemērojamo tiesību aktu noteikšana" 13. pantā "Vispārīgi noteikumi" ir noteikts:

"1. Ievērojot 14.c un 14.f pantu, uz personām, kam piemēro šo regulu, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) persona, kas ir nodarbināta vienā dalībvalstī, ir pakļauta šīs valsts tiesību aktiem arī tad, ja tā dzīvo citā dalībvalstī vai ja citā dalībvalstī atrodas tā uzņēmuma vai indivīda juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš nodarbina šo personu;

[..]."

7 Regulas Nr. 1408/71 tās pašas sadaļas 14. pantā "Īpašie noteikumi, ko piemēro personām, kuras strādā algotu darbu, izņemot jūrniekus" ir paredzēts:

"13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piemēro, ņemot vērā šādus izņēmumus un apstākļus:

1. a) uz personu, kuru kādā dalībvalstī nodarbina uzņēmums, ar ko šī persona ir parasti saistīta, un kuru šis uzņēmums nosūta uz citu dalībvalsti strādāt minētā uzņēmuma labā, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti ar noteikumu, ka šāda darba paredzamais ilgums nepārsniedz 12 mēnešus un šo personu nesūta nomainīt citu personu, kuras norīkojuma laiks ir beidzies;

[..]

2. Persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs, ir pakļauta tiesību aktiem, ko nosaka šādi:
   a) persona, kas pieder pie ceļojumu vai lidojumu personāla tādā uzņēmumā, kurš uz citu vai sava rēķina nodrošina starptautiskus pasažieru vai preču pārvadājumus pa dzelzceļu, autoceļiem, gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem, ir pakļauta tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas šī uzņēmuma juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta. [..]

   [..]
   b) uz personu, kas nav minēta a) apakšpunktā, attiecas:
      i) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā viņš dzīvo, ja viņš savas darbības veic pa daļai šajā valstī vai ja viņš ir saistīts ar vairākiem uzņēmumiem vai vairākiem uzņēmējiem, kuru juridiskās adreses vai uzņēmējdarbības vietas atrodas dažādās valstīs;
      ii) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas tā uzņēmuma vai uzņēmēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš viņu nodarbina, ja viņa dzīvesvieta neatrodas kādā no tām dalībvalstīm, kur viņš veic savas darbības.

[..]"

8 Saskaņā ar 12.a pantu Padomes Regulā (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 (OV 1972, L 74, 1. lpp.), redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005 (OV 2005, L 117, 1. lpp.), kompetentajām valsts iestādēm Regulas Nr. 1408/71 izpratnē personai, kas parasti strādā divās vai vairāk dalībvalstīs pēdējās minētās regulas 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ir jāizdod apliecība, ar ko tiek apliecināta šīs personas pakļautība minētās kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem.

9 Šī apliecība, kuras paraugs ir ietverts Eiropas Kopienu Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvās komisijas 2005. gada 17. marta Lēmumā Nr. 202 par paraugveidlapām, kas vajadzīgas, lai piemērotu Padomes Regulu Nr. 1408/71 un Nr. 574/72 (E 001, E 101, E 102, E 103, E 104, E 106, E 107, E 108, E 109, E 112, E 115, E 116, E 117, E 118, E 120, E 121, E 123, E 124, E 125, E 126 un E 127) (OV 2006, L 77, 1. lpp.), parasti tiek saukta par "veidlapu E 101" vai "sertifikātu E 101".

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 Ieinteresētā persona, Polijas pilsonis, kas dzīvo Polijā, strādāja *Format*, kuras juridiskā adrese ir Polijā, saskaņā ar darba līgumu uz noteiktu laiku – no 2006. gada 20. oktobra līdz 2009. gada 31. decembrim. Šajā laikposmā no 2006. gada 23. oktobra viņš strādāja Francijā, no 2007. gada 5. novembra līdz 2008. gada 6. janvārim – Apvienotajā Karalistē un pēc tam – atkal Francijā no 2008. gada 7. janvāra.

11 Ar 2008. gada 13. februāra lēmumu, kas pamatots ar Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta b) apakšpunktu, Sociālā nodrošinājuma iestādes Varšavas 1. nodaļa atteicās izsniegt ieinteresētajai personai apliecību E 101, kurā būtu apliecināts, ka no 2007. gada 23. decembra līdz 2009. gada 31. decembrim uz viņu attiecās Polijas sociālā nodrošinājuma sistēma saistībā ar darbu, ko viņš bija veicis *Format* labā.

12 *Format* un ieinteresētā persona cēla prasību par šo lēmumu *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšavas apgabaltiesa, Polija), kura tika noraidīta. Šī tiesa uzskatīja – tā kā ieinteresētā persona *Format* bija strādājusi vairākus mēnešus secīgi divu dalībvalstu teritorijā, uz viņu attiecas nevis Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta, bet gan šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas joma.

13 *Format* par minētās tiesas nolēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *Sad Apelacyjny w Warszawie* (Varšavas apelācijas tiesa, Polija), kura tika noraidīta ar 2018. gada 23. janvāra nolēmumu.

14 Šī tiesa norādīja, ka no 2012. gada 4. oktobra sprieduma *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe* (C-115/11, EU:C:2012:606) izrietot, ka jēdziens "persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs" Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punkta izpratnē neattiecas uz gadījumiem, kad algota darba veikšana vienas vienīgas dalībvalsts teritorijā ir parasta situācija attiecīgajai personai. Minētā tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā to, ka darbs, ko ieinteresētā persona veica katrā dalībvalstī, ilga vairākus mēnešus, viņa darba raksturu, proti, būvniecības darbus, kā arī *Format* darbības profilu, proti, būvniecības darbu veikšanu vairākās dalībvalstīs, ieinteresētā persona faktiski veica parastu darbu vienas dalībvalsts teritorijā un tādējādi uz viņu attiecas šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas joma.

15 *Format* par šo nolēmumu iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

16 Šī tiesa uzskata, ka ar 2012. gada 4. oktobra spriedumu *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe* (C-115/11, EU:C:2012:606), kas attiecās uz pamatlietu, kurā piedalījās arī *Format*, un kas attiecās uz faktiem, kuri norisinājušies pamatlietā aplūkotajā laikposmā, netiek kliedētas šaubas attiecībā uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta interpretāciju, kas ir izvirzītas šajā lietā. Ar šo spriedumu Tiesa, protams, esot atzinusi, ka šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kas atbilstoši secīgiem darba līgumiem, kuros kā darba vieta ir norādītas vairākas dalībvalstis, faktiski katra šī līguma darbības laikā strādā tikai vienas no šīm valstīm teritorijā, nevar tikt piemērots jēdziens "persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairākās dalībvalstīs" minētās tiesību normas izpratnē. Tomēr fakti pamatlietā, kas ir šī sprieduma pamatā, proti, ka ieinteresētā persona, pamatojoties uz secīgiem darba līgumiem, bija strādājusi vairākās dalībvalstīs un katra no šiem līgumiem darbības laikā strādāja algotu darbu tikai vienā no šīm dalībvalstīm, atšķiroties no pamatlietas faktiskajiem apstākļiem, jo ieinteresētā persona saskaņā ar vienu darba līgumu veica algotu darbu divos laikposmos, kuri tieši sekoja viens otram, divās dažādās dalībvalstīs.

17 Turklāt no 1973. gada 12. jūlija sprieduma *Hakenberg* (13/73, EU:C:1973:92, 19. punkts) izrietot, ka jēdziens "persona, kas parasti ir nodarbināta" Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta izpratnē, attiecas uz personām, kam ir vienotas un pastāvīgas darba attiecības, kuras vienlaicīgi vai secīgos laikposmos attiecas uz vairāku dalībvalstu teritorijām, bet neattiecas uz personām, kas attiecīgajā laikposmā atbilstīgi darba līgumam faktiski strādā vienā dalībvalstī un nākamajā gadā, atbilstīgi citam darba līgumam, strādā citā dalībvalstī.

18 Iesniedzējtiesa, kas norāda, ka tā ir atšķirīgi interpretējusi šo jēdzienu divās tās izskatītajās lietās, uzskata, ka ir jāuzdod jautājums Tiesai, lai kliedētu šajā ziņā pastāvošās šaubas.

19 Šajos apstākļos *Sąd Najwyższy* (Augstākā tiesa, Polija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Regulas Nr. 1408/71] 14. panta 2. punkta pirmajā teikumā lietotais jēdziens "persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs" ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz personu, kas atbilstīgi vienam un tam pašam darba līgumam, kurš ir noslēgts ar vienu un to pašu darba devēju, kā arī šī līguma darbības laikā strādā katrā no vismaz divām dalībvalstīm ne vienlaikus vai paralēli, bet dažu mēnešu laikposmos, kuri tieši seko viens otram?"

Par prejudiciālo jautājumu

20 Ar uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams personai, kas atbilstoši vienam vienīgam darba līgumam, kurš ir noslēgts tikai ar vienu darba devēju un kurā ir paredzēta profesionālās darbības veikšana vairākās dalībvalstīs, vairākus secīgus mēnešus strādā tikai katras šīs dalībvalsts teritorijā.

21 Šajā ziņā jāatgādina, ka, lai atsauktos uz Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punktu, personai parasti ir jābūt nodarbinātai divās vai vairāk dalībvalstīs (spriedums, 2012. gada 4. oktobris, *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, 39. punkts).

22 Saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai izvērtētu, vai persona ir uzskatāma par tādu, kas parasti veic darbu divās vai vairāk dalībvalstīs, vai, tieši pretēji, runa ir par darbībām, kas konkrētos laikposmos tiek veiktas vairāku dalībvalstu teritorijās, it īpaši ir jāņem vērā darbību veikšanas laikposmi un algotā darba raksturs, kas definēti līgumos, kā arī attiecīgā gadījumā veikto darbību faktiskums, proti, it īpaši veids, kādā darba līgumi starp darba devēju un attiecīgo darbinieku iepriekš ir tikuši īstenoti praksē, apstākļus, kas saistīti ar šo līgumu noslēgšanu, un, vispārīgāk, attiecīgā uzņēmuma veikto darbību raksturojošās iezīmes un veikšanas kārtība (spriedums, 2017. gada 13. septembris, X, C-570/15, EU:C:2017:674, 21. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Šajā gadījumā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav precizēts, kādas norādes ir starp ieinteresēto personu un *Format* noslēgtajā darba līgumā, it īpaši attiecībā uz ieinteresētās personas veiktā darba izpildes vietām un šī darba ilgumu.

24 Tomēr no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar darba līgumu, kas noslēgts starp *Format* un ieinteresēto personu attiecībā uz laikposmu no 2006. gada 20. oktobra līdz 2009. gada 31. decembrim, ieinteresētā persona no 2006. gada 23. oktobra strādāja Francijā, pēc tam no 2007. gada 5. novembra līdz 2008. gada 6. janvārim – Apvienotajā Karalistē un tad atkal Francijā no 2008. gada 7. janvāra.

25 Ja tas tā patiešām ir – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, būtu jāuzskata, ka ieinteresētā persona savu algoto darbu secīgi ir veikusi divās dalībvalstīs, bet pirmajā dalībvalstī nostrādātais nepārtrauktais darba laiks bija attiecīgi apmēram trīspadsmit mēneši un gandrīz divi gadi, ar aptuveni divu mēnešu starpposmu, kura laikā tā strādāja otrajā dalībvalstī. Tādējādi būtu jāatzīst, ka darba līgumā, kas noslēgts uz laikposmu no 2006. gada 20. oktobra līdz 2009. gada 31. decembrim, ieinteresētā persona gandrīz visu savu algoto darbu veica vienas dalībvalsts teritorijā.

26 Protams, attiecībā uz iespējamiem secīgiem darba, kas veikts vairākās dalībvalstīs, laikposmiem Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punktā nav noteikti ierobežojumi laika ziņā.

27 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka tad, ja algota darba veikšana vienā vienīgā dalībvalstī ir attiecīgās personas parastā nodarbošanās, tai nevar tikt piemērots Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 4. oktobris, *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, 40. punkts).

28 Līdz ar to nevar pieļaut, ka persona, kas ir nodarbināta tādos apstākļos kā pamatlietā, kuri ir aprakstīti šī sprieduma 24. un 25. punktā, ietilpst jēdzienā "persona, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs" Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta izpratnē.

29 Šāda interpretācija paplašinātu šīs tiesību normas piemērošanas jomu, attiecinot to uz situācijām, kad faktiski laikposms, kurā attiecīgā persona veic algoto darbu vienas dalībvalsts teritorijā, ir tik ilgs, ka šis darbs būtu jāuzskata par attiecīgās personas parasto nodarbinātības kārtību.

30 Turklāt jāuzsver, ka Regulas Nr. 1408/71 II sadaļa, kurā ietilpst šīs regulas 14. pants, saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru ir daļa no pilnīgas un vienotas kolīziju normu sistēmas, kuras mērķis ir nodrošināt, ka darbinieki, kas pārvietojas Savienības iekšienē, tiek pakļauti tikai vienas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmai, lai novērstu to, ka ir piemērojami vairāku dalībvalstu tiesību akti, un izvairītos no sarežģījumiem, kas tādēļ rastos (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1995. gada 16. februāris, *Calle Grenzshop Andresen*, C-425/93, EU:C:1995:37, 9. punkts; 2017. gada 13. septembris, X, C-570/15, EU:C:2017:674, 14. punkts, un 2019. gada 8. maijs, *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 33. punkts).

31 Šim nolūkam Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts princips, saskaņā ar kuru sociālās nodrošināšanas jomā uz algotu darbinieku attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā viņš strādā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 13. septembris, X, C-570/15, EU:C:2017:674, 15. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Tomēr šis princips ir noteikts, "ievērojot [Regulas Nr. 1408/71] 14. līdz 17. pantu". Tādējādi atsevišķās situācijās šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā vispārējā noteikuma skaidra un vienkārša piemērošana varētu nevis novērst, bet tieši pretēji – radīt gan darbiniekam, gan darba devējam un sociālā nodrošinājuma iestādēm administratīvus sarežģījumus, kuru rezultātā var tikt traucēta personu brīva pārvietošanās, kas paredzēta minētajā regulā (spriedums, 2012. gada 4. oktobris, *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:606, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Tādējādi Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts, tāpat kā šī panta 1. punkta a) apakšpunkts, ir atkāpe no šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā vispārējā principa. Tādējādi minētās regulas 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2007. gada 16. janvāris, *Perez Naranjo*, C-265/05, EU:C:2007:26, 29. punkts).

34 Ir jāņem vērā fakts, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā izņēmuma piemērošanai Savienības likumdevējs ir acīmredzami uzskatījis, ka darba ņēmēja pagaidu un īstermiņa pārcelšana uz citu dalībvalsti uz laiku, kas nepārsniedz divpadsmit mēnešus, pamato izņēmumu no tās dalībvalsts noteikuma, kurā tiek veikta darbība, kas paredzēta šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā (šajā nozīmē skat. ģenerāladvokāta J. Mazaka [*J. Mazák*] secinājumus lietā *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe*, C-115/11, EU:C:2012:267, 55. punkts).

35 No minētā izriet, ka, lai nodrošinātu Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta saskaņotu interpretāciju, ir jāuzskata, ka persona, kas secīgos darba laikposmos veic algotu darbu dažādās dalībvalstīs, ir kvalificējama par tādu, kas parasti ir nodarbināta divās vai vairāk dalībvalstīs Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta izpratnē, ja nepārtrauktā darba laikposmu ilgums katrā no šīm dalībvalstīm nepārsniedz divpadsmit mēnešus. Tikai ar šādu interpretāciju var izvairīties no šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā principa apiešanas.

36 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkta b) apakšpunkts – ar nosacījumu, ka to pārbauda valsts tiesa, – nav piemērojams tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā.

37 Jāpiebilst, ka uz šādu situāciju *a priori* neattiecas Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkts. Tikai tāds uzņēmums, kurš parasti veic nozīmīgu darbību reģistrācijas dalībvalsts teritorijā, var saņemt priekšrocību, ko sniedz šajā tiesību normā paredzētais izņēmums (spriedums, 2000. gada 10. februāris, *FTS*, C-202/97, EU:C:2000:75, 40. punkts). Taču šajā gadījumā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav precizēts, vai laikposmā no 2006. gada 20. oktobra līdz 2009. gada 31. decembrim *Format* pastāvīgi veica nozīmīgu darbību Polijā, kas ir tās reģistrācijas dalībvalsts. Turklāt no 2012. gada 4. oktobra sprieduma *Format Urządzenia i Montaże Przemysłowe* (C-115/11, EU:C:2012:606, 32. punkts), kas attiecās uz lietu, kurā piedalījās arī *Format* un kura bija saistīta ar faktiem, kas norisinājušies pamatlietā aplūkotajā laikposmā, izriet, ka šī sabiedrība parasti neveic nozīmīgu darbību Polijā. Tādējādi *a priori* nešķiet, ka šis nosacījums šajā gadījumā būtu izpildīts, bet tas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

38 Savukārt uz šādu situāciju var attiekties Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktais princips.

39 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1408/71 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams personai, kas atbilstoši vienam vienīgam darba līgumam, kurš ir noslēgts tikai ar vienu darba devēju un kurā ir paredzēta profesionālās darbības veikšana vairākās dalībvalstīs, vairākus secīgus mēnešus strādā tikai vienas no šīm dalībvalstīm teritorijā, ja šīs personas nepārtrauktā darba laikposma ilgums katrā no šīm dalībvalstīm pārsniedz 12 mēnešus, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98, 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams personai, kas atbilstoši vienam vienīgam darba līgumam, kurš ir noslēgts tikai ar vienu darba devēju un kurā ir paredzēta profesionālās darbības veikšana vairākās dalībvalstīs, vairākus secīgus mēnešus strādā tikai vienas no šīm dalībvalstīm teritorijā, ja šīs personas nepārtrauktā darba laikposma ilgums katrā no šīm dalībvalstīm pārsniedz 12 mēnešus, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]